

om Understøttelsesmaaden og Størrelsen af den Understøttelse, der tilbeles ham, uden Hensyn til, om Udgiften til Understøttelsen endelig skal afholdes af denne Kommune eller ikke.

§ 46.

Den Understøttelse, som en Fattigkommune i Henhold til § 45 under Sagtagelse af den der forefrevne Fremgangsmaade har ydet en Person, uden at dens endelige Afholdelse paahviler samme, bliver at erstatte af den Kommune, der i Henhold til de i denne Lov indeholdte Regler dertil er forpligtet. Undtagne fra denne Erstatning ere:

a. saadanne Ydelser, der ikke have paaført Opholdskommunen som saadan nogen Udgift, saasom Befordring til og Budsendelse efter Læge og Jordemoder, afgiven af Kommunens Beboere efter Omgang, og andet Eignende.

b. de i § 27 nævnte Omkostninger, forsaavidt de ere ydede til Personer, der paa den Tid, Lægebehandlingen begyndte, havde opholdt sig 3 Maaneder i Kommunen eller sammesteds vare indtraadte i sædvanligt halvvaarligt Lyendeforhold eller som Lærling hos Læremester; dette gjælder dog ikke for den Tid, Sygdommen vedvarer ud over 6 Maaneder, eller Sygdomstilstanden tilsammen vedvarer mere end Halvdelen af Kalenderaaret.

Udgifterne til en Fattigs Forpleining kunne dog kun forlanges fuldstændig godtgjorte, forsaavidt de ikke overstride det Beløb, der af Indenrigsministeren er forefrevet som den højeste Sum, der kan fordres erstattet. Denne Sum skal bestemmes til et dagligt Bederlag, som, naar det er en Familie, der understøttes, ikkun kan beregnes for Hovedpersonen, hvorimod der for ethvert af de andre til samme hørende Individer ikke kan beregnes mere end det Halve af Beløbet.

I Sygdomstilfælde — hvormed Barselsærd men ikke Frugtommelighed sættes i Klasse — kan endvidere fordres godtgjort Bederlag og Dagpenge til Læger og Jordemødre, Betaling for Lægemedler og andre paa den Syge anvendte Omkostninger, Alt dog kun efter de for Behandling af fattige Syge nu eller for Fremtiden fastsatte Tarifer. Har der efter Lægens Begjering, der maa udsærdiges skriftlig, været antaget særlige Sygevogtere til den Syge, skal der for hver Sygevogter endvidere kunne beregnes en særlig Godtgjorelse for hvert Døgn, hvis Størrelse foreskrives af Indenrigsministeren, ligesom ogsaa Omkostningerne ved Anskaffelsen af saadanne Gjenstande til den Syge, som denne efter Ophøret af den egentlige Kur medtager til vedvarende Benyttelse, saasom Træben, Krykker, Brøklbaand m. v. kunne fordres særlig erstattede med deres fulde Beløb. Har den Trængende været indlagt paa offentligt Sygehus, kunne Underholdnings- og Forpleiningsomkostningerne dog fordres erstattede med den for Sygehuset normerede Betaling, om end denne maatte overstige det foran Angivne.

Af de Udgifter, som en Kommunes Fattigvæsen maatte anvende til en andetsteds forsørgelsesberettiget Persons Begravelse, bliver, foruden Omkostningerne i Anledning af det over den Aføde afholdte Ligsyn, kun at erstatte vedkommende Kommunes nødvendige Pengesudlæg ved Begravelsen.

Hverken ved Begravelser, der ske for Fattigvæsenets Regning, eller ved Daab af Børn, der ere eller hvis Forældre ere under Fattigvæsenets Forsørgelse, bliver der at erlægge Betaling til Præsten, Kirkebetjentene eller Kirken.

De til Brevvepningen i Fattigvæsenets Anstggender medgaaede Portoudgifter kunne ikke forlanges erstattede.

§ 47.

I ethvert Tilfælde, hvor en Kommune vil kræve Erstatning af en anden for den Understøttelse, som den paa sammes Vegne har ydet en Person, paahviler det den, under sit Erstatningskravs Fortabelse, uden Ophold at anstille den fornødne Undersøgelse til at udfinde